

62. ԻՄԱՍՏՈՒՆ ՂԱԶԱՐ

Մին շատ աղքատ մարթ ա ինձիմ, անումը Ղազարու էտ Ղազարին օխտը քուր ա ինձիմ: Ախքադ Ղազարը միշտ քյիննամ ար ըխքըդթուն անում, պիրում քովերքը պահում:

Մին օր էլ Ղազարը վրեր ա ինգյնիմ, մընոնում: Քովերքը մնամ ըն անգար, ըսկսում ամմեն օր լաց ինիլը: Վրեր շատ լաց ըն ինձիմ, Քրիստոսը տահանց սնան ըսկանում ա, ասում.— Լաց միքյ ինիլ, Ղազարին ետ պիրիական ըմ տոն: Քյինամ ա հինգյիստըրանեն ղրաղեն վրեննը կենում, ծեն տամ, թա Ղազար, տուն եք, քյինա տոն: էտ հինգյըստըրանումը հիշքան Ղազար ընումավ մարթիքյ ըն ինձիմ, լոխ տոն ըն կյամ, վրեննը կենում: Քրիստոսը թա՝ ես ախքադ Ղազարին ըմ ասում, թող մենակ նա տոն կյամ:

Ախքադ Ղազարը տոն ա կյամ, արտեն փոխված, իմաստուն տըհուած, քյինամ ուրանց շենը: Մինչև տոն հանելը նի յա մնում մին դամոնրիխանա, տըհսնում մին շատ ղանշանգյ ախճիգյ ուրա՛ն հրսընքեն հետե ղակազ տուված լնվ, թինգյնական լմուշկենեն կյեցած, տոն ա կյամ, վրեր քյինն տոն: Հվաքված մարթիքյ լոխ ասում ըն.— Տըհա հինչ լնվ, ղանշանգյ, բախտավրեր ախճիգյ ա յե՛, ներակ սրա տըհոնը: Ղազարը թա շէ՛, քյանբախտ ախճիգյ ա, հրսանեքյը վրեր ըսկսվե, ինքյը մընոնլական ա: Ախճիգյը հենց վրեր հանում ա տոն, հրսանեքյն ըսկսվում ա, ինքյը մընոնում ա: